

guapos & famosos

Miguel Gila: "Jo crec en el més enllà"

entrevista

Maria Josep Jordan

Acaba de fer 80 anys, ho porta molt bé –“fer-se gran no és dolent. Com deia el meu avi, quan deixes de fer anys, et mors”– i continua tan actiu com si en tingués quinze. Assegura que viu el dia dia, sense projectes –“faig les coses a mesura que surten”–, però intenta aprofitar el temps tant com pot. Per no perdre'l no vol ni quedar amb el fotògraf per il·lustrar l'entrevista. **Miguel Gila** respon a les preguntes amb la mateixa intel·ligència i sobrietat amb què construeix els seus monòlegs impossibles al telèfon, això sí, amb molt de seny, un punt de tristesa i poques concessions a l'absurd.

Després de la seva autobiografia, publica un llibre (*Encuentros en el más allá*, Temas de Hoy) que recorda allò que **Miguel Mihura** deia que era l'humor: un somriure amb una llàgrima a dins. Franco arriba al més enllà, on troba morint –no pas vivint– personatges històrics que ens oferiran la seva particular visió del que va passar al món quan ells hi eren. N'hi ha molts: **Cervantes** (que parla de la batalla de l'Espant), **Napoleó** (de la de *Water close*), **Marco Polo** (un parent valencià de **Carmen Polo**), **Cristòfol Colom** (que va dur cigonyes a Amèrica perquè li van dir que construïren esglésies), **Lorca**, **Durruti**, **Perón**... En mans de Gila, l'humor es converteix en història, o la història en humor.

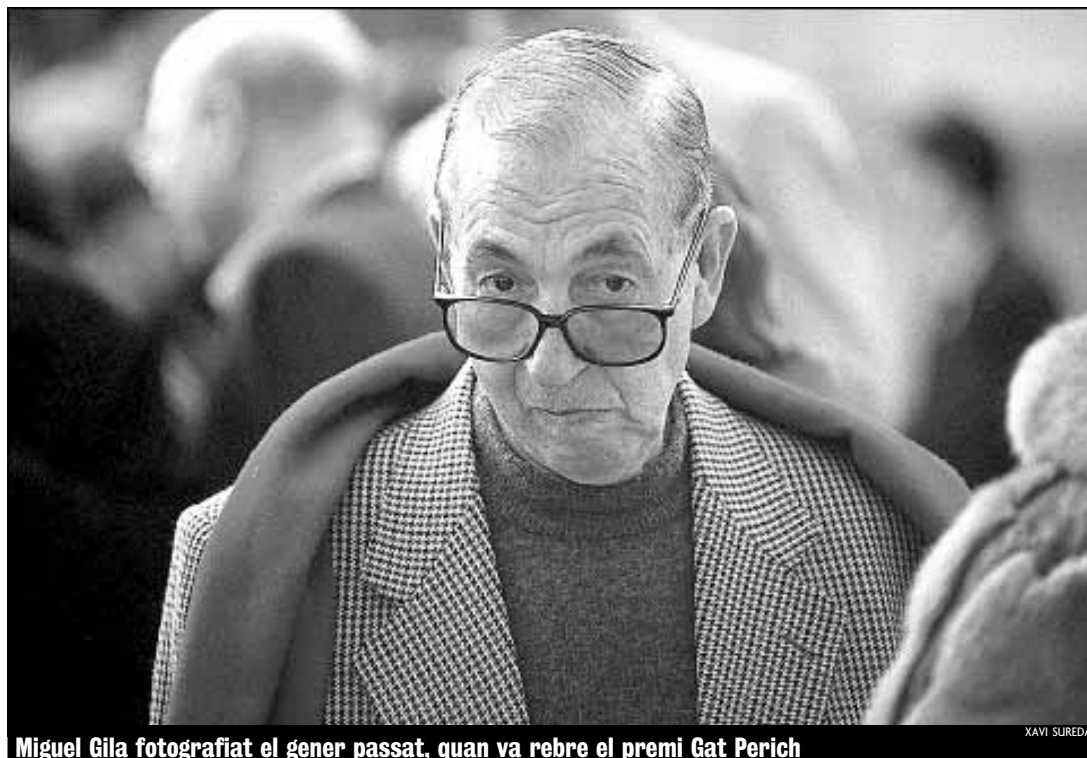
M.J.J. M'ha semblat veure en el llibre una intenció pedagògica perquè s'expliquen els fets històrics de forma molt clara. ¿Que potser està adreçat als joves?

M.G. Bé, he volgut dedicar el llibre als joves que es juguen la vida obeint els líders que els ordenen defensar una sigla o una bandera, però no l'he escrit amb cap intenció. Quan escric no en tinc cap, d'intenció. Trio els temes perquè em semblen interessants i divertits, res més. He fet un repàs a la història d'Espanya, a la vida de gent que, tot i ser molt important, no ha estat capaç de resoldre les injustícies d'aquí a baix.

M.J.J. Qui més qui menys, tothom

el més enllà"

L'humorista ha escrit diàlegs imaginaris entre el difunt Franco i grans figures històriques

Miguel Gila fotografiat el gener passat, quan va rebre el premi Gat Perich

queda molt retratatet. **Hitler** assegura que és el mateix matar un cervol que un jueu, **Largo Caballero** reconeix que la divisió de l'esquerra durant la Guerra Civil va ser un gran error...

M.G. No és un llibre de bons i dolents. He fet dir als personatges el que opinaven dels fets. Jo no hi dic mai la meua. M'he ficat en la seva pell i els he mostrat tal com eren.

M.J.J. Però no ha castigat ningú. Al més enllà no hi ha infern, tothom viu molt bé. De fet, fins i tot sembla que el més enllà va bé...

M.G. No ho sé, si va bé. Com a mínim no hi ha malalties. Jo no he cregut mai ni en cel, ni en l'infern, ni en el purgatori. Simplement penso que quan la gent es mor va a algun lloc, i a aquest lloc jo l'anomeno més enllà.

M.J.J. ¿M'esta dient que realment hi creu, en el més enllà?

M.G. El llibre és ficció, però jo hi crec, en el més enllà.

M.J.J. Em sorprèn tanta fe venint de vostè.

M.G. No, no. Jo no en tinc, de fe. Admiro molt la gent que creu en el cel i la resurrecció.

M.J.J. Franco reconeix que admira Hitler, el Cid –la biografia del qual ha llegit al bany– i Alfons XIII, i li demana a Carrero Blanco

“Llegeixo i escric, però no veig la televisió, per higiene mental”

“Com deia Pascal, la felicitat és estar en repòs en una habitació”

“A Pinochet no li trucaria mai. A Lewinsky li diria: «Ets gilipollas»”

que els hi presenti...

M.G. Sí, Franco vol coneixe'ls i sobretot que el coneixin, perquè ell va ser Caudillo d'Espanya per la gràcia de Déu i se'n sent molt orgullós.

M.J.J. Si Aznar hi pugés ara al més

enllà, qui voldria veure?

M.G. Faria un triangle amb Franco i Carrero.

M.J.J. Hi ha moments, com quan explica la caiguda de Madrid, que el seu llibre no té res d'humorístic.

M.G. És que són moments històrics, i jo els explico tal com van passar. Tot és cert. Es pot perdonar, però no oblidar.

L'oblit, de cap manera.

M.J.J. Vostè surt en el llibre, Carrero el recorda actuant per a Franco a La Granja, una experiència realment difícil d'oblidar.

M.G. Sí, però després de perdre una guerra, passen els anys i un s'acostuma a tot. A més, no hi havia altre remei que anar-hi, venien dos policies i t'hi portaven.

M.J.J. El llibre està molt documentat. Hi ha detalls precisos, com un cens de religiosos de l'any 1931, una radiografia de tota l'agonia de Franco...

M.G. Sí, m'ha costat molt d'esforç trobar totes les dades.

M.J.J. On les ha buscat?

M.G. Al meu ordinador. Fa temps que n'introdueixo i vaig elaborant una història d'Espanya des de la prehistòria a l'actualitat. També en faig del tango i de folklore.

M.J.J. Això de la música em recorda que el Papa ha tret un disc.

M.G. No l'he sentit. Només escolto tangos i música clàssica, però suposo que ho deu fer de manera lamentable.

M.J.J. I què em diu de les declaracions del arquebisbe de València sobre la importància que la dona no surti de la llar?

M.G. Dels bisbes m'estimo més no parlar-ne. Només d'escolanets.

M.J.J. Faci'm una trucadeta a Pinochet.

M.G. A Pinochet no li trucaria mai. És terrible que només se'l jutgi a partir del 1988.

M.J.J. I a **Monica Lewinsky**, què li diria a través del fil?

M.G. Que és una gilipollas.

M.J.J. Com es veu la vida des dels 80 anys?

M.G. Molt bé. Es veu, que no és poc. Tinc el cap clar i tinc salut, què més puc demanar?

M.J.J. ¿Ja ha pensat com celebrarà el final del mil·lenni?

M.G. No. Jo sóc un home de futurs immediats. El meu futur és el meu passat. Un pot durar una hora, un any, però el passat dura sempre. Fer el meu llibre de memòries em va servir per viure dues vegades: la meua infància, la joventut, els bons i mals moments...

M.J.J. Aquells dies tothom li preguntava per l'afusellament fallit que va patir durant la guerra...

M.G. Sí, això va ser molt pesat. Total, només va ser una anèdota.

M.J.J. Molt cruel, però. **Ingrid Bergman** deia que la felicitat és tenir bona salut i mala memòria.

M.G. No és veritat. La felicitat, com deia **Pascal**, és estar en repòs en una habitació.

M.J.J. Veient la televisió? Què li semblen els programes d'humor que es fan ara?

M.G. No ho sé. Jo llegeixo, escric, escolto música, però no veig la televisió. Per higiene mental.

M.J.J. I té mòbil?

M.G. Sí, me'l vaig comprar l'any 90 per poder trucar a la meua família durant una gira, però ara no el faig servir.

M.J.J. L'altre dia vaig sentir una frase que potser és seva: en aquest país faltava pa i sobraven xoriços.

M.G. No és meua, però es bona. [Riu.] I es pot dir en present perquè aquí continua faltant pa i sobrant xoriços.

M.J.J. Digui'm: amb qui del més enllà li hauria agradat parlar?

M.G. Amb qui jo vull, ja tindrè oportunitat.

M.J.J. Expliqui'm un acudit.

M.G. No en sé. Jo faig monòlegs, però d'acudits, no en tinc ni idea. Les meves anècdotes són llargues, pesades...

[I per això tenen tant d'èxit.]